

Emin Arif ÖZKESEN
EMO Samsun Şube Müdürü

2013 Ağustos Ağrı zirvesinden sonra Mehmet ile birlikte, şu kararı aldık; Sağlığımız izin verdiği sürece her sene 5000 metre üstünde bir dağa “Kendi Everest’imize” tırmanacağız.

2014 yılında nasıl bir dağ seçelim derken Nisan ayında Avrupa’nın en yüksek dağı olarak kabul edilen Kafkas Bölgesinde Rusya’nın Gürcistan sınırına çok yakın dağı olan Elbruz Dağı’na tırmanma kararı verdik. Bu dağın zirvesine çıkan iki yol var. Birincisi güney kısmından ve teleferikler ile 3500 metreye kadar çıkarak ana kampa ulaşıyor ve buradan hareket ediliyor, diğeri ise zor olan kuzey rotası ve 2800 metredeki ana kamptan başlayarak zirveye ulaşmaya çalışılan bölüm, eşyalarını kendin taşıyarak tırmanılıyormuş, biz Mehmet kardeşimin ısrarı üzerine tabi ki zor olan kuzey rotasını seçtik.

Turu düzenleyen firmanın facebook sayfasından başvuru yaptık, e-posta yoluyla yazışmalarımız devam etti, sonunda Ağustos ayına rezervasyonumuzu yaptırдық. İlk yurtdışı zirvemiz için hazırlıklarımıza heyecanla başlamıştık.

ELBRUZ DAĞI

Elbruz, Rusya Federasyonu Güney Federal Bölgesi içindeki Kuzey Kafkasya ekonomik bölgesinde, Kabardey-Balkarya’da, Gürcistan sınırının 11 km kuzeyinde, Tiflis’in yaklaşık 270 km kuzey batısında yer alıyor. Avrupa’ya mı yoksa Asya’ya mı dahil edilmesi gerektiği tartışılır durumdaymış. Kıtalar sadece tek bir karasal alan oluşturduğundan, fiziksel ve coğrafi olarak bakıldığında sadece tek bir Avrasya mevcut olabilir. Bu yüzden, sınırın nerede olduğu meselesi tam olarak açıklığa kavuşamaz. Tarihi bağlamda sınır sıkça yer değiştirmiş ve bir sınırın tarihi dayanakları olan yönlendiricisi de mevcut değil. Elbruz’un Avrupa veya Asya içinde konuşlandırılması, Avrupa’nın en yüksek dağı meselesiyle de bağlantılıdır.

5.642 mt yükseklikle batı zirvesi; (doğu zirvesi:

5.621 m) Kafkaslar’ın ve Rusya’nın en yüksek dağı. Elbruz, şu sıralar faal olmayan, yoğun olarak buzullarla kaplı, çift zirveli bir stratovolkanı. İki zirve arasındaki mesafe 1.500 metre olup, zirve noktası güney krater kenarında bulunuyor, 70’ten fazla buzul, Elbruz’dan aşağıya, vadiye akmakta ve toplam 145 km² buzla örtülü. Araplar Orta Çağ’da, “Dillerin Dağı” diye adlandırırlardı. Elbruz, “Ruhların Kralı”, “Tanrılarının Tahtı”, “Mutluların Yeri” ve “Kutsal Yükseklik” diye de adlandırılmaktaymış.

Eğer Kafkaslar Avrupa’nın sınırı olarak kabul edilirse, Elbruz Avrupa’nın en yüksek dağı.

06-07.08.2014

Ağrı tırmanışında öğrendiklerimiz ve tecrübelerimize dayanarak hazırlıklarımızı yaptık. Malzemelerimizi tamamladık bir kısım malzemeyi de taşımamak için oradan kiralamaya karar verdik. Vize problemi yok. Özel bir havayolu şirketinin Mineralnye Vody şehrine direk seferi olması uçak biletlerini çok uygun fiyata almamızı sağladı. Programa göre bizi orada tur şirketi karşılayacak ve dağa daha yakın Kislovodsk şehrine götürecekler.

Artık vakit geldi, 70 lt’lik sırt çantamı ve küçük valizimi yüklenip yola çıkma zamanı, Ağustos sıcağı ve Samsun’umuzun nemli havasından -10 derecelere karlı buzlu dağların tepelerine kadar sürecek macera için ev ahalisi beni hava alanından İstanbul’a bizzat yolcu ediyorlar. İstanbul’da Mehmet kardeşimle buluştuk ve gece yarısı saat 01:00 uçağıyla Mineralnye Voddy’e 2,5 saatlik bir sürede vardık. Saatleri ileri aldık, daha önceden internetten yer ayırtığımız bir otelle yerleştik. Güzel bir uyku ve kahvaltıdan sonra saat 14:00’e kadar boş vaktimiz olduğundan küçük şehrin sokaklarında dolandık, ilk izlenimlerimiz her Rus şehrinde alışagelmış geniş caddeler, eski yapılar ve gıpta ile seyrettığımız büyük yaşlı ceviz ve akasya ağaçları, bize göre nispeten temiz bir çevre.

Saat 14:00 civarında tur şirketi bir minibüsle otele gelerek bizi aldı ve rehberimiz Vlademir ile ilk orada tanıştık. Hangover serisi filmleri izlediyseniz oradaki sakallı minik, komik tip ile neredeyse aynı, kafasında şapka ve sakallarıyla sevimli biri, Rus İngilizcesi

ile konuşuyor, ilk tanışma faslından sonra minibüse bindik, yola çıktık. Minibüste havaalanında karşılanan grubun diğer üyeleri de vardı onlarla da selamlaştıktan sonra 12 günlük maceraya başlamış olduk. Şöfor ve Vladimir arasında rusça muhabbeti dinleyerek ve yol süresince araziye, yapılar, araçlara baka baka 2 saatlik bir sürede Kislovodsk'a vardık. Otelimize yerleştikten ve dağda kullanmak üzere kiralayacağımız malzemeleri tek tek not ettirdikten sonra şehri gezmeye ve ekibin birbiriyle tanışmasını sağlamak üzere bir restorana gittik. Şehir küçük ancak sevimli çiçeklerle süslenmiş ve çeşmelerinden mineralli su akmasıyla ve şifalı olmasıyla ünlü olduğu söylenmekte. İlgi çeken ve yerli turist ağırlayan bir şehir görünümünde, ayrıca Alexandr Soljenitsin'in doğduğu şehir olmakla da ünlü, şehir büyük bir parka sahip. Yemeklere gelince Kafkas kültürü demek; et demek, börek demek, oldukça güzel kebapları var isimleri de hemen hemen bizimkilere benzer çi börek (çiğ börek değil), şaş kebab vs. gibi, yemekte gruptaki arkadaşlarla tanıştık, biz iki Türk'ten başka iki Alman, iki Rus, bir Çek, bir Fransız var, yarın bir Rus daha katılacakmış, olduk 9 kişi, en yaşlımız Fransız görünüyor, merak etmedin mi diye sorarsanız ettim, muhakkak ettim ancak yaşını soramadım (İngilizcemin kötülüğünden değil yabancıların bu tür sorulara kişisel olduğundan hoşlarına gitmediği için cevaplamayacakları ikazını Mehmet'ten aldığım nazik uyarıdan dolayı), diğerlerinin yaş ortalaması 28 gibi.

08.08.2014

Sabah saat 07:00'de eşyalarımızı toplayıp otelin önüne çıktık, iki tane Rus askeri minibüsü gelmiş, haki renkte ve en azından 15 yıllık araçlar, ancak çok sağlamlaştırılmış, yerden yükseltilmiş ve büyük lastiklerle takviye edilmişler, kiraladığımız malzemeler de tek tek teslim alındı ve bu araçlara yüklendi. Yola çıktık, ilk gözüme çarpan aracın ön panelinin sadeliği, bir hız göstergesi bir de yağ göstergesi var ancak yağ göstergesi kaputun içindeki yağdanlık şeklinde ve direk ön panele taşınmış canlı yağ göstergesi şeklinde yağ mı azaldı, kaputu açmadan direk aracı sürerken bile yağ ekleyebilirsin. Grubun dokuzuncu üyesi Rus Genç de aramıza katıldı. Yolculuk tamamen inişli çıkışlı virajlı ve yükselerek devam ederken iki saat sonra uzakta ikiz tepeler belirdi. Tepesinde buzulları ile virajlara girip çıkarken bir görünüş bir kayboluyordu. Dağ yolunda bir mola verdik, sabah kahvaltısı olarak burada kadınların yağda kızarttıkları çi börek geldi. Nefisti ve annemin biz çocuk-

ken yaptığı rekorumun bir öğünde yedi adet olduğu börekler aklıma geldi. Yola devam ederken dağın çok güzel görüldüğü bir yerde fotoğraf molası verdik. Ağrı dağını ilk gördüğümde çok etkilenmiş ve biraz da çekinmiştim, ancak bu sefer öyle bir his yok sanırım dağlar artık korkutmuyor, bilakis ona ulaşmak için sabırsızlanıyorum. Normal araçların asla gidemeyeceği tek araçlık yoldan 2800 metre ana kampımıza ulaştık. Ana kamp çok güzel tasarlanmış, ikişer kişilik çadırlar sıralanmış voleybol sahası, tuvaletleri, yemekhanesi, bavulları koyacak depo çadırı var, ayrıca tamamen çitler ile çevrilmiş Kafkas bölgesi ve Rusya bayrağı kapısına dikilmiş şekilde düzenlenmişti, en önemlisi wifi hizmeti de var. Malzemelerimizi yerleştirdikten sonra yemekhanede bir toplantı yapıldı, 2-3 saat sürecek bir yürüyüş yapacağız şelale diye bir yere götürecekmiz bizleri, yazlık giysilerimizi, batonlarımızı ve küçük sırt çantalarımızı alarak yürüyüşe çıktık, yeşillikler içinde patika yollardan ilerledik ve şelaleye vardık. Yaklaştıkça da gürültüsü ve su taneciklerini hissettik, dağın ortasında bir delik açılmış da oradan fışkıran bir buzul suyu bu. Şelalenin devamında daha aşağılara inildiğinde yerel halkın buraya ilgisini görüyoruz. Turistik bir yer, aileler araçları ile gelip bu şelalenin başlattığı nehrin her iki yakasına çadırlara yerleşmişler ve vakit geçiriyorlar. Ayrıca ilginç bir yer var ki orası yerin altından çıkan bir sıcak su kaynağı

ve bir 30 metre karelik havuz oluşturmuş, insanlar bu suyun içinde iç içe sığmış nefes alacak bir yer yok, şifalı su niyetine giriyorlarmış. Bu arada Mehmet ile benim konuşmalarımızı duyan bir kadın Türkçe bize hitap ederek nereden geldiğimizi sordu, durumu anlattık, kendileri Balkar Türk'lerindenmiş, yazın buralara gelip yayla tatili yapıyorlar-

10.08.2014

miş. Türkçe konuşan biriyle karşılaşmak hoş bir tesadüf oldu. Şelale ve havuzdaki insanların fotoğraflarını çekerek döndük. Ana kampta öğle yemeğimizi yedik ve dinlenmeye çekildik. Akşam jeneratörü çalıştırdılar, yemekhanede wifi ile bağlandık, haberlerimizi merak edenlere ulaştırdık, soğuyan hava nedeniyle uyku tulumlarımızın içinde ilk gecemize merhaba dedik.

09.08.2014

Saat 07:00'de kalktık, gece 01:00 gibi uyumuşumdur. Alışmak çok zor bu uyku tulumuna, kıskanmadım değil, Mehmet yattığı gibi uyuyor. Sabah kahvaltıdan sonra saat 09:00'da "Mush Stone" denilen bölgeye 3300 metreye çıkacağız ve döneceğiz. Sırt çantalarımıza yiyecekler, su, fotoğraf makinesi, yağmurlukları koyduk rehber Vlademir öncülüğünde kayalıklar, patika yollar dik yamaçları çıkmaya başladık. Bacaklarımın zorlandığını hissetsem de grubun en arkasından kopmadan yürümeye devam ediyorum, mola hiç vermiyor, vücudumdan ter boşanmaya başladı, bizi zorluyor aklimize olmamızı sağlıyor sanırım, iki saatlik çıkıştan sonra nispeten düz bir alana vardık ve burada uzun zamanda volkanik yapıdan etrafa yayılmış mantara benzeyen kayalıklar oluşmuş, bu kayalıklarda dinlenme molası verdik, fotoğraf çektik ve yarım saat dinlenmeden sonra dönüşe geçtik, bu arada yağmur başladı, yağmurluklarla inişe devam ettik ve ana kampa geri döndük. Saat 14:00'de yemek yedik, yemekte borç çorbası dedikleri içinde sebze olarak yok yok biraz da et parçaları olan bir çorba, bu çorba Rusların savaş zamanlarında içine ne varsa koydukları çorba imiş. Beğendiğimi söyleyebilirim.

Yemekten sonra biraz kestirelim diyerek dinlenmeye çadıra geçtik, 1,5 saat sonrası bir gök gürültüsü, bir yağmur gök delinmiş bulutlar çadırların üstüne inmiş sanki, kafayı çıkaramadan çadırda oturmak zorundayız. Kuru yemişlerimizi açıp yiyoruz ve anılarımı yazıyorum. Şunu bilmem ve unutmamam gerek burası dağ, her an yağmur, kar yağabilir, her an rüzgar eser toz içinde kalırsın, burası böyle, lüks yok. Bu arada Mehmet'le bugünün Cumartesi olması nedeniyle yarın yapılacak Cumhurbaşkanlığı seçimi için oran iddiasına giriyoruz. Akşama kadar çadırda hapis hayatı yaşadık, akşama yemek yedik ve hemen çadırımıza döndük, 22:00' de uyumaya çalışıyorum.

Bu sabah kalkış saati 06:00'da kahvaltıdan sonra 3800 metredeki ikinci kamp yerimize kadar çıkıp döneceğiz, ancak bir gün sonra oraya yerleşeceğimiz için malzemelerimizin yarısını bugün götüreceğiz. Sırt çantalarımızın büyük olanını ağızına kadar doldurduk, halatlar, kazmalar, kramponlar, kar botları, kalın giysiler, iç çamaşırları toplam 10-12 kg ağırlık var. Sürekli yukarı doğru ağırlıklarla çıkış zor olacak, yağmur yağabilir diye yağmurlukları da aldık. İlk mola kadar 1,5 saat geçti, kana kana su içiyorum ve bu sefer galiba bu dağcılığa tövbe edeceğim, zor abi. Ter su içindeyim, üst iç çamaşırlarımı değiştirdim, değiştirmesem üşüyorum, yukarı çıktıkça hava soğuyor ve bulutlar çoğalıyor yağmur geliyor. Zaman zaman patikalardan, çakıl, kayalıklardan oluşan zeminlerden çıkıyoruz. Vlademir sürekli beni kontrol ederek gitmekten hemen ardında ikinci sırada yürütmeye başladı, bana göre hız ayarlaması yapıyor, ben de uyanığım ya arayı kapatmıyorum, bilakis açıyorum, o yavaşlıyor ve bana göre bir tempo ile çıkıyoruz. Dekatloncu Peter kollarını öne kavuşturmuş gidiyor, adamda baton bile yok. Üç kez mola vererek 4,5 saat sonra buzulların başladığı mevkiye geldik, kar yağışı başladı. Buzulların olduğu yerlerde ayaklarımızdaki normal botlar kayıyor, Mehmet ile benim gibi Alman arkadaşımız Saşa yavaş gidenlerden, grubun diğerleri fazlasıyla hızlı, Vlademire ayak uyduruyor. Fransız Regie (ben ona amcaoglumun ismiyle Raci diye hitap ediyorum) zayıf ve dağ için yaratılmış sanki. Tam bir disiplinle yürüyor, gıkı çıkmadan, adam kesin benden de yaşlı olmasına rağmen her molada sanırım prostatından dolayı koşarak kaya arkasına gidiyor ama yürüyüşte süper, ancak anlattığına göre yılda bir veya iki kez dağlarda, Mont Blanc, Tanzanya Kilimanjaro ve İran Demavent dağlarına gitmiş.

Bu uzun ve meşakkatli çıkışta sonuç şu: En zayıf halkalar biz Türk'ler. 4,5 saat sonra High Camp dedikleri yere sis, bulut, kar yağışı ile birlikte vardık. Bize dağıtılan kalın büyük poşetlere taşıdığımız malzemeleri koyarak bir gün sonra gelip 3 gün geçireceğimiz daire şeklindeki yuvarlak galvanizle kaplı yatakhaneye bir kenara dizdik. Sırt çantalarımız tamamen hafif-

ledi, dönüş rahat olacak. Yemekhanesi ve tuvaletleri tertemiz bir kamp alanı Ağrı Dağındaki düzenden sonra 5 yıldızlı gibi, yemekhanede ufak tefek gözleri çekik bir aşçı var, çaylar bisküviler ile kendimize geldik. Dinlendik ve geri dönüşe başladık, aşağılara indikçe aşırı bir yağmur var, pançomu giydim. Vlademir inişte jet gibi, yetişmeye zorlanıyorum, toprak kayganlaşmış, iki kez kayıp kış üstü düştüm ancak en son bir yerde düştüm ki iki ayağım yerden kesildi, böbreklerim yerinden çıktı sandım, ancak bu bir dağ macerası her şey olabilir, pantolonum ve botlarım tamamıyla su ve çamur içinde bazı yerlerde toprak yerden inmek çok riskli, ayaklarımızı çimlerin olduğu bölümlere denk getirerek, bacaklarımızı frenleyerek iniyoruz. Bu zor rotayı seçmesinden dolayı Mehmet'e kızıyorum, o da kendine kızıyor her yerimiz sırlıklam kampa döndük, büyük çadırın içinde tüm giysilerimizi değiştirdik. Sırlıklam eşyalarımızı bu çadırda iplere astık, saat 16:00'da öğle yemeği yedik, sıcak çayla bir ağrı kesici içerek çadırımıza geçtik. Her yerim ağrıyor yaşlanmışım ben kardeşim, zirveye çıkıp resimler çekip evde duvara asacağım ve jübilemi yapacağım. Saat 18:00'e kadar uyumuşum, uyandığımda yağmurun durduğunu ve sakin bir havanın olduğunu gördüm ve hemen çamur olan çantam, panço, pantolon ve ceketini yıkayıp çamurlarından arındırıp çitlere astım, bakalım kuruyacak mı, yarın aynı rotayı bir kez daha gideceğiz. Dağcılıkta neyi ihmal edersen ona ihtiyacın oluyor, su geçirmez pantolonu ve tozlukları almadım, botlar rezil gibi su oldu. Mehmet uyumaya devam ediyor, saat 20:00'de uyandı yemek yedikten sonra internetten son haberlerimizi yayınladık. Bu arada Cumhurbaşkanlığı

seçimi sonuçlarını da aldık. Bu gece yine uyuyamıyorum, bunaldıkça da ne işimiz var Allah'ın dağında diyorum, bu son diyorum... Ah bu uyku tulumunun diyorum...

11.08.2014

Döne döne gece yarısı 02:00 gibi dalmışım ve 07:30'da uyandım. Bugün burayı terk ediyoruz. Bütün malzemeleri bavullar hariç yukarı taşıyoruz, çadırları boşaltıyoruz, çantamın ağırlığı dünkünden biraz daha hafif olmasına rağmen uyku tulumları, mat, termos, fotoğraf makinesi vs. çantayı doldurdu, aynı yolu çıkmaya başladık, yağış yok. Rehberin hemen arkasından gidiyoruz, Vlademir tempoyu yavaşlattı, bize göre ayarladı, rahat çıkıyoruz, en zor kısmı kampa varmaya 200-300 metre kala başlayan buzullar kayma riskinden dolayı korkuyorum ve de büyük kayalardan birinden diğerine atlayarak zıplayarak dengeyi de ayarlayarak tırmanmak acayip yoruyor. Kamp görününce biz frenledik gruptan koptuk. Mehmet ile yavaş tempoyla saat 15:00'de vardık. High Camp dağının buzullarının başlayıp zirveye kadar uzanan bölümünde konuşlanmış vaziyette, birkaç kulübe yapmışlar, dağcı gruplar için geniş büyük bir uzay aracı gibi dışı galvanizle kaplı bir yatakhane var, bunun içinde beş bölümden oluşan dörder kişilik yer var, 20 kişi birlikte uyku tulumlarının içinde yan yana yatıyor, ortada bir direk var, üzerinde telefon ve fotoğraf makinesi pillerini şarj etmek için beşli prizler dolu, tavanda bir banyo penceresi kadar aydınlık yapacak bir cam var, bu ortamda 4 gece kalacağız. Botların ve giysilerin ve 3 gündür banyo yapmamış üstelik terlemiş insan vücut kokularının yoğunlaştığı bu kulübede 4 gece geçireceğiz. Dağcılık lüks işi değil disiplin işi gerçekten zor, Fransız Regie, Çek Peter ve biz Türk delikanlıları aynı bölümde kalacağız. Ben hemen bölmelerin birbirinden ayrıldığı kenarı kaptım, valla ortada mümkün değil uyuyamam. Malzemeleri yerleştirdikten ve uyku tulumlarımızı serdikten sonra Tibetli ufak tefek aşçının yaptığı çorba ve salatayı yedik. Vlademir parmaklarımızdan kan basınçlarımızı ölçtü, hepimiz taş gibiymişiz, moral oldu. Yarından itibaren giyeceğimiz kar botlarını denedik, benim botların iki misli büyüklükte iç içe iki

bot sanki, ayağıma tam oldu. Hava soğudu, sis gelip gidiyor, dağda 10-15 kişilik grup görünüyor, karınca gibiler, arka arkaya dizilmişler. Hava 4-5 derece gibi, kaz tüyü montumu giyip dışarıda vakit geçiriyorum. Siste dağ bir görünüyor bir kayboluyor, akşam oldu, gece 21:00'de uyku tulumuna girdik, ışıklar söndürüldü, kafa lambasıyla cep telefonunda candy crush oynuyorum, vakit geçiriyorum. Uyumaya çalışıyorum ancak 20 kişi bir arada en son 35 sene evvel askerlikte yattığımı hatırlıyorum, zor uyurum, baktım olmuyor giyindim çıktım dışarı, harika bir sessizlik ve ay ışığı, dolunaya yakın bir ay var. Rus bayrağı dalgalanıyor, dağın bembeyaz ikiz tepeleri aydınlanıyor, düşünceler, duygular, sevdiklerim, özlediklerim tek tek aklıma geliyor. Hatta dağı arkama alıp Karadeniz yönünde baktığımda Samsun'a kadar ulaşıyorum. Askerlikte gece nöbetlerim aklıma geldi, ayakta 2 saat beklerdik, çiğ ve buz olmuş tahtanın üstüne oturup vakit geçirdim. Zaman ilerledikçe daha da soğumaya başlayınca mecbur içeri girdim ve Mehmet'imın yanına usulca uzandım.

12.08.2014

Bu sabah 06:30'da kalktık, kahvaltı ve ardından aklimitize olmak üzere tamamen buzul ve kar üzerinde High Camptan 4800 metreye kadar gidip geleceğiz. Bizim gruptan ayrı bir İngiliz grupla yatakhane paylaşıyoruz, onlar bizden bir saat önce çıktılar, biz de tüm kalın giysilerimizi giyip kuşandık, ipler ile birbirimize bağlanacağımız koşu takımlarımızı da giydik, kovboy-lar gibi belimde kalın bir kemer ve önünde kancaları falan var, hareket ettik, yaklaşık 15 dakika sonra bembeyaz buz ve kardan oluşan bir örtünün üzerine gelince kramponları botların altına taktık, bunların acemisi olduğum her halimden belli oluyor. Vladimir'i çağırdım "can you help me" dedim, işi bitirdim. Güneş var, bulutsuz bir gün, bizi yakacak, güneş kremimizi de suratımıza bolca sürdük, kiraladığımız kar gözlüklerini taktık ve tek kol halinde yola çıktık. Sıcak su dolu termoslarımızı da yanımıza aldık. En zayıf halkalar en önde gidiyoruz. Rehbersiz bu çıkışı yapmak mümkün değil, bastığımız zeminin altından şıkır şıkır su sesi geliyor, bazı yerlerde buzullar arasında yarıklar var, farkına bile varamazsın, bu kısım bir yol gibi krampon izleriyle dolu ve izler yukarı doğru gidiyor, nefes

almaktan zaman bulup kafamı yukarı dağa doğru kaldırıp baktığımda sanki çok yakındaymış gibi görünse de adımlarımız o kadar küçülüyor ki sanki aynı yerde sayıyor gibiyiz ancak arkaya baktığımızda da ne kadar yol aldığımızı fark edebiliyoruz. 200 metre kadar yukarı çıktık, ter boşalıyor içimden, gözlüklerin camı buğulanıyor, bir dursak nefes alsak dediğim an rehber durdurdu ve bizi etrafına toplayıp sırtındaki uzun halat ile bizi beşer metre aralıklar ile birbirimize bağladı, bu işlem bile işin ciddiyetini gösteriyor, gruptan biri kaydığında herkes yere yatıp kazmalarımızı zemine saplayacakmışız. Halatı sol kolumuzun üzerinden geçirerek arkamızdaki arkadaşımızı da takip ediyoruz. Yola devam... 1,5 saat sonra ikinci mola verildi. Kan şekerimizi yükseltmek için getirdiğimiz kuru üzüm çeşitlerinden bir avuç ağızımıza attıktan sonra çantamı sırtımdan çıkartıp karın üstüne attım, aşağıya doğru baktım baktım baktım Kafkas Dağları sıra sıra dizilmiş, ancak hepsinin üzerinde bir yerdeyiz. Adımlarımı saymaktan ve nefes almakta zorlandığım 6 saatlik bir yürüyüşün sonunda 4800 metreye ulaştık. Burası bembeyaz dağın üzerinde yaz sıcaklığından dolayı karların erimesiyle ortaya çıkan bir kayalık ve sanki içi oyuk gibi rüzgardan korunmak için çok müsait bir yer, burada çantamızdaki çikolatalı gofretler ve elma gibi şeyleri yedik, bir miktar dinlendikten sonra aşağı iniş başladı, iniş sanki daha kolay sanılır, ancak fren yapmaktan diz kapaklarıma müthiş bir baskı oluyor, bacaklarımız zaman zaman dize kadar karın içine batıyor, zaman zaman çok sert buzula denk geliyor ve bu şekilde kaymamak için de kendini kontrol ediyorsun. Zor dostum zor, ayağımyı koyarken topuğunu önce zemine koymayıp kramponun ön kısmındaki tırnakları değdirirsen direk kapaklanıyorsun. Önce Mehmet bodoslama tabiri ile kapaklandı, gülmekten ölüyordum ancak ardından hemen ben yüzüstü kapaklandım ancak kardeşim önümde olduğundan fark edemedi anılarımı okuduğunda bu gerçeğin farkına varacak. İniş sırasında botların sert burunları parmaklarımı mahvetti, kesin yine 6 ay bize dağı hatırlatacak mor renkli ayak parmaklarıyla yaşayacağız. İniş sırasında Mehmet iki kez, ben de bir kez kapaklandık. Grubun bizden hariç kısmı çok hızlı bir şekilde iniyor. Vlademir ve biz iki yağız Türk yalnız iniyoruz. Kampa çok yaklaşıpna kadar bizi terk etmedi, çünkü buzulların arası açık olan yerler ve altından su akan yerler tehlikeli, sonunda buzulun bittiği yere geldiğimizde tamamen dizler, ayaklar ve kondisyon iflas durumundaydı, oturduk. Bütün ağırlıklardan kurtulduk ve çantalarımızı sırtımıza astık, salına salına kampa vardık. Saat 15:00'de öğle yemeğimizi yedik yemeği yapan Tibetli aşçının ismi Kişa, güler yüzlü, bize köfte yapmış, makarna yapmış, yedik. Çaylar bisküviler yedik. Hiç yıkanmanın verdiği rahatsızlık had safhada termosları su ile doldurup en azından kafalarımızı yıkadık, bir rahatlama oldu. Yatakhaneye girilmiyor, güneş galvaniz tenekeyi ısıtmış içerisi hamam gibi. Ayakkabıların kokusu da cabası, müthiş bir güç sarf ettik. Kana kana su içiyorum.

Telefonlar çekmiyor, ancak yemekhanenin kıyısında bir ara sanki kapsama alanına ulaştık, hemen evdekilere birer mesaj yazdık ve cevap aldık, rahatladık. Bu arada İngiliz gruptan bir kişi istifra ediyor, dikkat ettim, o da benim gibi günlük tutanlardan, merak ettim acaba düştüğü bu berbat durumdan bahsedecek mi? Akşam yemeğinde çorba makarna domuz sosisi vardı, sosisleri Ruslara verdik, havada kaptılar. Saat 22:00'de uyumaya çalışırken Ağustos ayında 4800 metre yüksekte 4-5 derecede kar ve buzun üzerinde inişte terden sıırılsıklam iken Samsun'un denizine girmeyi hayal ettiğimi bir kez daha için için gülererek hatırladım.

13.08.2014

Bugün dinlenme günü, ben de sabah saat 10:00'a kadar uyumuşum, oh be ilk defa düzgün bir uyku çekmişim. Bugün tüm ıslak ve nemli malzemeleri güneşe çıkarıp, kurutmaya başladım dağcılık disiplin istiyor ve ekipmanların da yeterli olacak soğuk ile ve tabi ki tabiat anayla dalga geçilmiyor. Beynin tamamen hedefe zirveye kilitleniyor, ne kadar zor olursa olsun zirveye. Öğle yemeğinde bir toplantı yaptık, Vlademir zirve için ben ve Mehmet için özel bir rehber vereceğini söyledi, biz gruptan ayrılacağız yavaş yavaş sakın sakın çıkacağız, rehberimizin ismi Raman ve Rusça harici birşey bilmiyor. Su takviyesi için ayrı bir ter-

mos daha ayarladık ve yemekhaneye gece teslim almak üzere sıcak su için bıraktık. Dinlenme sırasında tüm ekiple daha da yakınlaştık, konuştuk, Fransız Regie Paris'te yargıçmış, iki sekreteri ve bir makam aracı olduğunu ancak dağlarda nefes alabildiğini anlatıyor, gittiği dağlar içinde en lüks hizmet veren tur şirketinin Ruslar olduğunu söyledi, Klimanjaro toz içinde berbatmış yiyecek konusunda çok sıkıntı çekmiş, İran'a 6 ay vize için sürünmüş, Rusya'ya 3 ay vize beklemiş, gelecek senelerde Ağrı'ya çıkmayı düşünüyormuş, Çek Peter ise Londra'da finans sektöründe çalıştığını, önümüzdeki sene Arjantin'e Acangaou'ya 7000 metreye gideceğini söylüyor. Elbruz Dağı'nın bu rotasının ne kadar zor olduğunda aynı fikirdeydik, ancak kamp alanlarında su bol, içilebilir su var. Tuvaletlerde jeneratör çalıştığı sürece aydınlatma bile var ve elektronik cihazlar için şarj imkanı var. Öğleden sonra bir uyku çekmişim ki üç saat, akşam yemeğinde yemek çok az ve tatsız tuzsuz geldi, bıktık borç çorbası içmekten. Aşağı kampa indiğimizde soğuk bir kola ne iyi gelecek diye geçiyor aklımdan, banyo yapmak ve bütün kirden kurtulmak gerek, 5 gündür terleyip soğuyoruz, atletlerin boyun kenarları sapsarı kir oldu.

Bu gece yarısı zirve için hareket edeceğiz. Tüm malzemelerimizi ve Türk Bayrağımızı, EMO Bayrağımızı hazırladım.

14.08.2014

Yarım uykulu bir şekilde saat 23:00'de uyandık. İngiliz grup bizden bir saat önce çıkacak, onlar kahvaltılarını yapmış dönmüşler ve harıl harıl giyinip kuşanıyorlar, dışarıda ay ışığı var ama soğuk, tam takım hazırlandık, kalın giysilerimiz berelerimiz, kaz tüyü montlar, eldivenler, halatlar için kemerler, batonlar, kafa lambaları, sıcak su termosları, kuru yiyecekler ve 3 rehber saat 24:30 gibi tek sıra yola çıktık, buzullara kadar gidiyoruz, karşıdan bir kişi geliyor İngilizlerden biri döndü zaten bu adam nasıl buraya kadar geldi diye sormuştum kendi kendime, bir torba ilacı vardı ve üzerinde büyük harfler ile zamanında içmesini hatırlatmak için "DON'T FORGET TIME" notu vardı, sonunda bu durumda bile 3800 metreye kadar gelmişti ya bravo diyorum adama. Dağa baktığımızda sıra sıra birkaç grup küçük ışıklar şeklinde ip gibi yukarı hareket halindeler, buzul olan alana geldiğimizde yeniden kramponları botlara monte etme durumumuz var, Raman halletti. Önde iki rehber ile 7 kişi, hemen arkalarında Raman ile iki yağız Türk yukarı doğru kramponların zemine bastığında gecenin sessizliğinde çıkarttığı çatur çutur sesler ile yukarıya doğru hareketlendik. İlerideki gruptan geri dönenler var, erken pes etmişler. Karanlıkta kafa lambalarımızla ve ay ışığının yardımıyla bembeyaz zeminde yukarı doğru gidiyoruz, öndeki grup ile bizim aramız yavaş yavaş açılıyor. Bu arada Mehmet üşüyorum diyor, yeni aldığı kaz tüyü mont, yeni moda ince çizgiler halinde içi kaz tüylü montlardan, sanırım çok iyi ısıtmıyor veya rüzgarı geçiriyor bende öyle bir durum olmadı, hiç üşüme yok. İlk molada Raman'a tempomuza uymasını ve acele etmemesini, kısa adımlarla ilerlememizi, yaşlarımızın kendisinin tam iki katı olduğunu çoluk çocuk sahibi olduğumuzu bizi tek parça beklediklerini gibi detayları Türk usulü ve dilimiz döndükçe anlatmaya çalıştık. Bu arada tepemizde yıldızlar kayıyor içimden dilekler tutuyorum. İlk hedefimiz önceki gün ulaştığımız "Rocks" dedikleri 4800 metredeki bölge, orada dinlenip 100 metre yükseldikçe mola vereceğiz, saat 05:30'da oraya ulaştık, hava aydınlanmaya başladı. Ve gün doğumu, muhteşem bir görüntü. Yüzümüze rüzgardan kar taneleri vuruyor, nefesler kesilmeye, adımlar arası mesafeler kısaltmaya başladı, kayallığı geçerek sola doğru kıvrıldık bu yön ikiz tepelerden kısa olan 5621 metrelik zirve rotası. Adımlarımı sayarak kendimi motive ediyorum, kendi kendime tempo tutuyorum. Kafamdaki bere su gibi ter ancak esen rüzgar buz gibi soğuk, kaz tüyü montum harikaymış vücudumun üst kısmında hiç üşüme hissetmiyorum. Güneşin doğuşu ile gözlükleri taktık ancak buharlaşma yapıyor görmemi engelliyor, çıkartma şansım yok her taraf bembeyaz. Bu dik yamacı çıkmak oldukça zorluyor, molada Raman'a soruyoruz bu tempoyla zirveye varmamız kaç saat alır diye, cevabı hiç de moral verici değil 7-8 saat daha var. Cevabını alınca, Mehmet ile konuşup karar veriyoruz, her 100 metrede mola verip bir üste

çıkalım, ne zaman 5000 metreyi geçtik o zaman bayraklarımızı açıp kendi Everest'imize çıkmış olalım. Bu arada Mehmet rotayı bu şekilde seçmemizi sağladığı için benden özür diliyor. O benim inatçı oğlak burcu kardeşim, ilk defa yanlış karar verdiğini kabul etti. 5 gündür her gün toplam 2000 metre yükseklik çıkıp iniyoruz. Saat 08:00'deki molada Raman'a kaç metrede olduğumuzu sorduk, elindeki yükseklik ölçerden 5050 metre dediğinde bizi 5100 metreye kadar çıkart, orada Bayraklarımızı açacağız ve geri döneceğiz dedik. Bir yamacın ucuna kadar geldik EMO ve Türk Bayraklarımızı açtık, Raman fotoğraflarımızı çekti, bu arada EMO Bayrağımız elimden uçtu ve yamaçtan aşağıya Elbruz Dağı'nda ölümsüzleşti. Ancak çektiğim fotoğrafları 5100 metre Elbruz Dağı anısı olarak evimin duvarını süsleyecekler. Dönüşe geçerken Mehmet ile önden giden gruptan kaç kişi zirve yapar diye konuşuyoruz, dekatloncu Peter bankomuz ve Alman Saşa hariç hepsi çıkar diye tahmin yürüttük. İnmeye başladık ki yukarıdan dönenler var bizim banko Saşa ve kesin çıkar gözüyle baktığımız Sergie ve diğer Ruslar rehber eşliğinde dönüyorlar, yaklaşık 4 saat süren ve bacakları iflas ettiren dizleri bitiren ayak parmaklarını morartan inişten sonra kampa vardık.

Gece 24.00'de başlayan tam 12 saat süren zirve serüvenimiz müthiş bir yorgunluk ancak kendimize göre büyük bir başarıyla bitti. Saat 14:00'e kadar uyumuşuz, diğer grup üyeleri döndüler perişan vaziyette. Sonuç olarak Fransız Regie ve bankomuz Çek Peter toplam iki kişi zirveye ulaşabilmiş, kendilerini kutladık, erken yattık, yorgunluktan nasıl uyuduğumu bilmiyorum.

15.08.2014

Sabah kalkıp kahvaltı yaptıktan sonra bulduğumuz kamp alanına yeni grupların geldiğini ve kalabalıklaştığını gördük. Biz bir yandan ana kampa indiğimizde içeceğimiz soğuk kolayı şehre indiğimizde yiyeceğimiz çi börekleri düşünürken bir yandan da gelecek sene nereye gideriz diye konuşmaya başladık. Unutmuştuk bile zorlukları. Saat 11:00'de ana kampa hareket ettik ve üç saat sonra vardık. Grup çok mutluydu ve Vlademir akşama kuzu çevirme yapacağını söyledi. Yaptıklarından gurur duyan mutlu çocuklar gibi attık kendimizi çimenlerin üzerine. Ve dinlenmeye koyulduk. Biraz voleybol oynayıp terledikten sonra kampın yakınındaki dağdaki karların erimesiyle akan buz gibi suyun oluşturduğu gölete girdik, bu bize ayrı bir zindelik ve mutluluk verdi. Akşam olduğunda ateşler yakıldı, kuzu eti parçalandı, şişlere dizildi, soguyan havaya rağmen ateşin etrafında kızarmasını bekliyoruz. Tüm bu muhteşem görüntüleri hafızama kazımayla çalışıyordum.

Sonunda etler hazır ve tüm grup birlikte muhabbete daldık, wifi ile bağlanıp takipçilerimizle 2014 Elbruz resimlerimizi paylaştık ve yeni zirveler hayaliyle uyumaya çekildik...